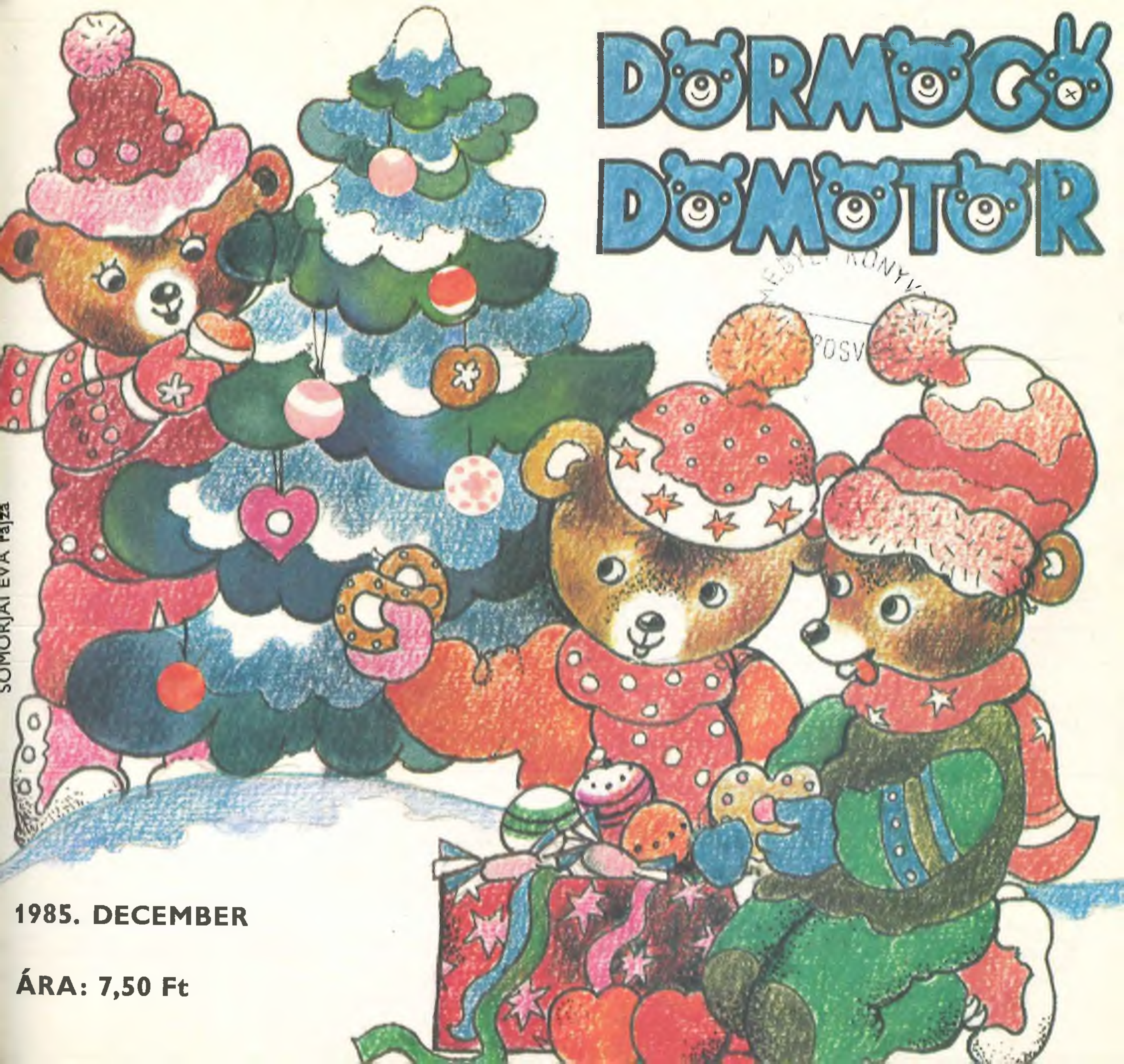

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR
1985. DECEMBER
ÁRA: 7,50 Ft
SOMORJAI ÉVA rajza

Barlang-posta

Kedves Gyerekek!

Ebben a számunkban, a 13. oldalon találhatjátok a *kertészverseny eredményhirdetését.* Tavasztól őszig mi is veletek izgultunk: vajon kinek hogy megy a munka, hogyan fejlődnek a növényei? Örömmel nézegettük az ősszel beküldött fényképeket, amelyeken óriás gyümölcsök pompáztak, büszke kertészek mosolyogtak, és olvastuk a figyelemmel, gonddal vezetett naplókat meg a leveleket. Most a levelekből idézünk.

„Nagy izgalmat jelentett nekünk a kertészverseny. Itt, a zempléni hegyek között hűvösebb az idő. Fóliasátorban keltettük a magvakat. A születésnapomon szüreteltük a leghosszabb és legkövérebb tököt.

BALOGH PÉTER"

„Hároméves kistestvérem is segített kapálni.

TÓTH KATI"

„Nagyon jólesett, amikor az én növényemről szedtünk termést, és a családnak ízlett a belőlük készült étel.

T. NAGY KÁROLY"

„Nálunk a tanyán nagy baj történt. Bementek a kacsák a kertbe, és leették a kokocellát. Nagyon sírtunk a Teklával, ő most is sír, amíg én írok.

LUKOVICZKY EDIT"

„Egyszer elfelejtettem meglocsolni a növényeket. Azt hittem, elszáradnak. Gyorsan meglocsoltam őket, szerencsére újra feléledtek.

GEDEI ENIKŐ"

„Két kokocellám még a budapesti OMÉK-on (Országos Mezőgazdasági Vásár és Kiállítás) is részt vett, mint kiállított termék.

TÓTH MARGIT ERIKA"

„Anyukám salátát készített a kokocellából. Nagyon ízlett mindenkinek, még a szomszédok is kértek belőle.

SIKU ATTILA"

„Mi új ételeket is találtunk ki. Különösen jól sikerült a kokocella-puffancs. Lereszeltük a kokocellát, fokhagymával, sóval, vegetával ízesítettük. 1-2 tojást ütöttünk bele, és annyi lisztet tettünk hozzá, hogy evőkanállal szaggatható legyen. Olajban kisütöttük, a tetejét tejföllel meglocsoltuk.

SULYOK EDINA"

„Ha nem nyerek, akkor is köszönöm ezt a nyári élményt!

HORVÁTH ÉVI"

Igaza lehet Évinek, jólesett a munka, finom volt az étel, így hát mindannyian nyertünk. Kellemes, eredményes kertészkedést kívánunk kedves olvasóinknak az új évben is!

Dörmögőék

Így örültem az első kokocellának!
KOVÁCH KORNÉL rajza

Kokocella-szüret
TÓTH KATALIN rajza

Októberi számunk rejtvényeit azok oldották meg jól, akik *9 mézesüveget* és *5 labdát* rajzoltak Dörmögőnek.

A többi rejtvény megfejtése:

A virágok közül *a tavirózsa* kínálta a legtöbb virágport.

A makkot a mókus vitte haza, *a morzsát a hangya, a gabonát a hörcsög.*

Jutalmat nyertek: *Árvai Kata,* Heves — *Balázs László és Anikó, Hetzmann András, Szalkai Réka, Szinay Dóra, Tóth Kovács András,* Budapest — *Bandi András,* Siófok — *Bújdosó András,* Szolnok — *Fürth Mária,* Somogydöröcske — *Fülep Ildikó,* Sopron — *Gombos Róbert, Molnár Gyula, Vigh János,* Gyula — *Horváth Balázs,* Tengelic — *Horváth Zsuzsanna,* Somogyvár — *Kovács Andrea,* Miskolc — *Lengyel Andrea,* Győr — *Magony Eszter,* Mindszent — *Mészáros Edina,* Alsóvadász — *Nagy Róbert,* Baktalórántháza — *Németh István,* Szombathely — *Pozsgai Tamás,* Mohács — *Pulai Andrea,* Écs — *Simon Ágota,* Gyöngyös — *Simon Csaba,* Debrecen — *Szalai Ede,* Kiskunhalas — *Általános Iskola 1. osztálya,* Balatonkeresztúr — *Gyermekváros 1. a osztálya,* Berettyóújfalu — *Kisegítő Iskola 1. osztálya,* Sarkad.

MEGSÚGJUK, hogy két kisfiú: Öcsi és Bátyó hóembert akar építeni. Sikerül-e? Kiderül következő számunkból.

MADÁR ESZTER rajzai

DECEMBER

NAGY KATALIN

KELLÜNK TITKA

Hogyan kell udvarolni?

Az óvodában a lányok újabban azt szeretik, ha a fiúk udvarolnak nekik. Én is szívesen udvarolnék, csak nem tudom, hogyan kell.

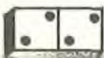
Megkérdeztem anyukámat. Ő azt ajánlotta, szerezzek örömet az illetőnek, beszélgessek vele kedvesen. Sajnos ez lehetetlen, mert például az illető nem áll szóba velem. Ugyanis megvertem a múltkor. Nem akarta megenni a süteményt, amit neki vittem, hogy örömet szerezzek. Anyukám ebből rögtön tudta, hogy Homolya Ritának akarok udvarolni. Azt tanácsolta, figyeljem, mit gyűjt, hátha azzal kiengesztelem. Megfigyeltem. Papírszalvétát gyűjt. Anyukám segíteni akart nekem az udvarlásban, és amikor vendégségbe mentünk, mindig eltett egy szalvétát. Elég csúnya szalvéták voltak. Úgyhogy én inkább elvittem mindenhonnan egy kiskanalat. Gondoltam, majd rábeszélem Homolya Ritát, gyűjtsön inkább kanalat. Már négy szép kiskanalam volt, amikor anyukám észrevette a dolgot. És vissza kellett vinnem mindet, mielőtt még udvarolhattam volna Homolyának.

Szerencsére éppen szerda lett. Szerdánként dédikéhez megyek óvoda után, hogy örülhessen nekem. Mindig ott van Sebő bácsi is a szomszédból. Dédike neki is nagyon örül. Mert Sebő bácsi szájharmonikán játszik nótákat a kedvéért. Dédike meg fütyörész.

Kölcsönkértem Sebő bácsitól a szájharmonikát és másnap belefújtam a Homolya Rita fülébe. Ő előbb nagyot sikított. Aztán meg dicsekedett. Mert a többi lánynak nem muzsikál senki az óvodában.

Meglehet, hogy Homolya is akar udvarolni nekem. Mert tegnap hozott ajándékba egy dobot. Azt mondta, látja, hogy szeretem a hangszereket. Én még nem tudom, hogy szeretem-e, de anyukám utálja, az biztos. Megmondta. Az ő kedvéért aztán a spejzba járok dobolni. Csak dobolgatok ott magamban. És közben Homolyára gondolok.

MAJTÉNYI ERIK

A fenyő

Fiatal volt,
a csúcson állt,
megért vagy ezer
éjszakát.
Tél után várta
a tavaszt,
nyáron is nőtt
vagy két araszt.
Ősszel dühödten
rázta a szél,
fehérbe vonta
talpig a tél —
alatta hómező,
őz-nyomok,
felette csillag
csillogott.
Most mind-mind
lejjebb költözött,
ott csillog
ágai között.
Most pilleszárnyú
rezzenő
fényekkel ékes
a kis fenyő.
Mintha a
csillagos eget
villantanák
az ághegyek,
temérdek apró
fény körét,
szemek csillanó
örömét.

KOLTAI ÉVA rajzai

KÁNYÁDI SÁNDOR

Aki fázik

Aki fázik, vacogjon,
fújja körmét, topogjon,
földig érő kucsmába,
nyakig érő csizmába,
burkolózzék bundába,
bújjon be a dunyhába,
üljön rá a kályhára —
— mindjárt megmelegszik.

OSVÁT ERZSÉBET

Három hóember

Köröskörül
hótenger.
Rajta három
hóember.
Oly egyforma
mind a három,
mint tojások
a vásáron.

Barátkoznak
a varjakkal,
a rigókkal,
cinegével.
Villanyokként
világítnak
sötét este,
sötét éjjel.
Hósubában
sosem fáznak.
Hógombócot
vacsoráznak.

MILOS MACOUREK

KRÉTA

Mikor megszülettetek, egészen kicsik voltatok, aztán nőttetek, növögettetek, s mind nagyobbak és nagyobbak lettetek. A krétákkal épp fordítva történik. Először nagyok, nyúlánkok, de ahogy öregszenek, egyre kisebbek és kisebbek lesznek, s a végén csupán egy csöppnyi por marad belőlük. A por szétszóródik, s volt kréta, nincs kréta. De mielőtt egészen elenyészik, még rácsodálkoznak, és birtokukba veszik a gyerekek. Furcsa, de a gyerekek a kis krétákat jobban kedvelik, mint a nagyokat. Ez a hajlandóság, ez a szeretet kölcsönös. A kisgyerekeket valami különös barátság fűzi az öreg krétákhoz.

Először ott fekszik a kréta a papírdobozban, a többi nagy krétával együtt, fekszik, s arról ábrándozik, hogy milyen pompás dolgokat rajzol majd az életben. Annyi mindent szeretne, annyi kívánsága van, hogy felsorolni sem győzné őket. Tengert szeretne rajzolni, világítótoronnyal és hajóval, mely a láthatár szélén úszik, krétaszirtek között; meg a napot szeretné lerajzolni, amint a tenger kékjében tükröződik; fellobogózott léghajót, amint egy krétafehér felhőcske mellett repül el, magasan a háztetők és a filagóriás kertek felett; virágokat szeretne rajzolni; nagy, lebegő ernyőt; alagutat, mely-

ből előrobog a vonat, és fehér lepkéket. Ilyesmiről álmodik a nagy kréta, s alig várja, hogy mindezt sorban lerajzolhassa.

De jönnek az emberek, kiveszik a dobozból, s háromszögeket meg négyszögeket rajzolnak vele, betűket és számokat irkálnak, aztán megint téglalapokat, körcikkeket és érintőket s számokat, számokat, számokat... A kréta meg azt gondolja magában: „Sebaj, nem tart örökké, majd csak jön egyszer valaki, s akkor aztán rajzolok egy nagy madárrajt, fellobogózott léghajót felhőstül, tengert világítótoronnyal és hajóval, meg lepkéket, filagóriás kertet, csak türelem — gondolja a kréta —, biztos, hogy jön egy ilyesvalaki, előttem az egész élet."

De folyton jönnek az emberek, s a négyszögeknek, betűknek, számoknak nem akar vége szakadni. A kréta meg egyre kisebb és kisebb, érzi, hogy fogy, hogy lassan szétporlik, s hogy sohasem rajzol már tengert, fákon ülő madarakat, léghajót sem, mely a fehér felhő mellett repül el.

De azért biztatja magát: „Van még idő, nem vagyok még egészen kicsi, rajzolhatok még valamit az életben, nem szabad elveszítenem a fejemet, vannak nálam kisebb kréták is, akik mégis reménykednek."

De elérkezik az a nap, amikor a krétából egy olyan kicsi golyó marad, amit már szinte kézben sem lehet tartani, egy szerencsétlen kis krétagolyó, mely életében annyi számot és be-

tűt írt le, annyi négyzetet, háromszöget és téglalapot rajzolt a táblára, és egyetlenegy fellobogózott léghajót sem, egy kis krétagolyó, amelyik nagyon csendesen azt mondja magában: „Ó, legalább egy fehér felhőcskét, legalább egyetlenegy fehér pillangót!"

Ekkor már olyan nagyon kicsi, hogy ügyet sem vetnek rá.

Mindenki egy másik, nagyobb krétát vesz ki, olyat, amellyel jobban lehet számokat és betűket írni, amellyel jobban lehet háromszögeket rajzolni. És akkor hirtelen megjelenik egy kéz, fogja a kis krétagolyót, és beteszi valahová, ahol koromsötét van. A kréta meg azt gondolja magában, itt a vég, elviszik, el a táblától, soha többé nem rajzol már semmit. S minden reménye szertefoszlik.

De akkor hirtelen megint megjelenik a kéz, a kréta napvilágra kerül, gyerekzsivaj fogadja, s mielőtt felfogná, hogy a sötétség egy kis nadrágzseb sötétje volt, valaki már rajzolni is kezd vele a napfényben fürdő járdára, fellobogózott léghajót, léghajót, mely messze repül, s a kis fehér krétagolyó lassan, boldogan átváltozik azzá a nagy, vidám léghajóvá, teljes egészében átváltozik, az utolsó szemig, s elrepül vele valahová nagyon-nagyon messze.

Higgyétek el, valami különös barátság fűzi az öreg krétákat a kisgyerekekhez.

Fordította és átdolgozta BOJTÁR ENDRE

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

GYURCSÓ ISTVÁN

Mese

Volt egy király
nem volt lova;
nem volt
udvari bolondja.
Sem országa,
sem hazája,
sem egy árva
katonája.
Nem volt sarkantyús csizmája!
(Nem is volt neki csizmája.)
Széllel bélelt palástja volt,
de az is:
hol volt,
hol nem volt.
Koronáját elvesztette,
kopasz fejét eső verte;
náthás lett és tüsszögött.
Nem evett csak sült tököt,
azt is csak úgy néhanapján,
s harapott hozzá ködöt.
Ha hiszed,
ha nem hiszed,
nézz csak ki az ablakon,
ott vágtat egy falovon.

SZÁVAY EDIT rajza

PETŐCZ ANDRÁS

Dodó házasodik

Van nekem egy bohócom:
Lajosnak hívják.
Van neki egy bohócfelesége,
Jolánnak hívják.
És persze itt vagyok én is:
Dodónak hívnak.

A papa meg a mama
szeretik egymást.
Lajosék meg szintén
szeretik egymást.
Én meg csak egymagam vagyok, engem
mindenki szeret.

Persze az lenne az igazán jó,
ha ketten lennénk.
Ha lenne tesóm, mi is
szeretnénk e g y m á s t.
Nem valami nagyon jó ilyen
páratlanul.

Viszont van nekem egy barátom a
Csutorás Gergely.
Azt hiszem, egyszer majd
férjemül veszem.
Házasodni pedig a mesébe megyünk, hiszen
ő mindig ott van.

Kertészverseny 1985

Az idén több mint 5000 gyerek jelentkezett a kertészversenyre; kétszer annyi, mint tavaly. Bizonyára türelmetlenül várják már az eredményt, amely itt következik.

NAGYSÁG SZERINTI VERSENY

A legnagyobb kokocelláról az *egerlövői óvodások* adtak hírt. 1 méter hosszúra nőtt meg kertjükben a gyümölcs, így ők kapták a fődíjat.

I. díjat nyertek azok a gyerekek, akiknek termése 90 cm-nél nagyobb lett: *Radnai Katalin*, Dubicsány — *Pap Tamás*, Sántos — *Pusztai Erika és Judit*, Dunaszeg — *Molnár Szilvia*, Budapest. A fényképen Radnai Katit láthatjátok.

II. díjat kaptak azok, akik 80 cm-nél nagyobb kokocellát termeltek: *Markó Róbert*, Szombathely — *Molnár Péter és Tamás*, Tápiószecső — *Sármezey Renáta*, Budapest — *Németi Mónika*, Kisbér — *Cser Julianna*, Bélmegyer — *Kiszely Anikó és Ági*, Szarvas — *Tonkó Gergely*, Mágocs — *Pintér Babett*, Tata.

III. díjat azok a gyerekek kaptak, akiknek a keze alatt 70 cm-nél hosszabbra nőtt a gyümölcs: *Herold Eszter*, Győr — *Botos János*, Veresegyház — *Szarka Renáta*, Sopronkőhida — *Versegi Krisztina*, Ecser — *Szabó Éva*, Újszász — *Bihari Tünde*, Füzesgyarmat — *Bencsik Katalin*, Tura — *Polják Anita*, Békéscsaba — *Zsugonits Gábor*, Nagylózs — *Nagy Beatrix*, Debrecen — *Kovács Mónika*, Hódmezővásárhely — *Ginál Tamás*, Nemesnádudvar — *Virág Tímea*, Izsák — *Kiss Gyula*, Tápiószentmárton — *Lénárt Henriett*, Hódmezővásárhely — *Magyar Olivér Erhard*, Dunakiliti — *Dudás Emese*, Szuhakálló — *Szalai Szilárd*, Agyagosszergény — *Harkai Attila*, Ajka — *Hudu Csaba*, Törökszentmiklós — *Mohl Péter*, Dunaharaszti — *Toplenszky Tímea*, Karcsa.

MENNYISÉGI VERSENY

I. díjasok, akik 300-nál is több kokocellát neveltek: *Erdélyi Szabolcs*, Polgárdi — *Herter Márton*, Mogyorósbánya — *Lovasi Viktor*, Budapest — *Bódy Gabriella*, Budapest — *Miknyik Mihály, Tamás és Laci*, Kardos — *Mónus Lajos*, Nádudvar.

II. díjat nyertek azok a gyerekek, akik 200-nál több darabot termeltek: *Braun Nóra*, Mezőberény — *László Tímea és Nikolett*, Edelény — *Nagy Richárd*, Galgahévíz — *Héri Zoltán*, Szentes.

III. díjat pedig azoknak küldtünk, akik 100-nál többet szedtek le a bokraikról: *Vilcsek József*, Mátyásdomb — *Almádi Csaba*, Mezőkovácsháza — *Gergelics Balázs*, Pomáz — *Csizmadia Judit Tünde*, Biharkeresztes — *Gyerkó Veronika*, Egervár — *Jarabin Edina*, Gádoros — *Valastyán Nóra*, Győr — *Koós Kata és Máté*, Zirc — *Bánhídi Noémi*, Nagyoroszi — *Halmosi Márton*, Szabadszállás — *Kecskeméti István*, Hernádnémeti — *Mihálovics György*, Bölcske — *Lázár Gergő*, Rád — *Biczó Károly*, Halogy — *Boros Orsolya*, Nagybárkány — *Joó Ildikó*, Győr-Ménfőcsanak — *Demetrovits Krisztina*, Budapest — *Fekete Kristóf*, Szeged — *Tóth Angelika*, Nyíregyháza.

Érdekes *naplót* készítettek a munkájukról: *Kis Péter*, Budapest — *Boda Boglárka és Zsuzsanna*, Lábatlan — *Németh Gabriella*, Csongrád — *Vágh Zsuzsanna és Károly*, Diósjenő — *Babodi Szilvia*, Budaörs — *Pálnik Csaba*, Mindszent — *Horváth Balázs és Zoltán*, Tengelic. Ők és még sokan mások is kaptak jutalmat: könyvet, játékot vagy oklevelet szép, kitartó munkájukért. Minden jutalmat postán küldtünk el.

Rengeteg fényképet kaptunk, három albumba ragasztottuk őket. A képek láttán úgy gondoljuk, hogy ebben a versenyben csak nyertesek vannak, mert megismertünk és megszerettünk egy új növényt és a kertészkedést. Következő számunkban bemutatunk albumainkból néhány jól sikerült képet.

NYIKOLAJ SZLADKOV

A róka és a nyúl

— Mondd csak, miért olyan hosszú a füled? És miért olyan gyors a lábad? — kérdezte a róka a nyulat.

— Pontosan azért, amiért neked csendes a lépted és éles a fogad — felelte a nyúl.

A szarka és a nyúl

— Nyulacska, mindenkitől azt hallom, hogy a nyárfa kérge szörnyen keserű. Te pedig, amint látom, mégis azt rágcsálod, és még csak nem is hunyorogsz tőle.

— Ez azért van, kedves Szarka, mert én a nyárfakérget mindig harmadik fogásként fogyasztom. Az első fogás friss levegő, a második ugrándozás a hóban, így azután harmadik fogásként a nyárfakéreg még a méznél is édesebbnek tűnik.

Fordította VISNYOVSZKI LÁSZLÓ

SOMORJAI ÉVA

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK TÜZELŐJE

— Nem elég a tűzrevaló —
panaszolja Dörmi anyó.
— Azaz: *elég* ha meggyújtják.
Hozhatnátok bocsok, új fát!

Elindul a három gyermek.
Havas erdő felé mennek.
Benn, az alvó tölgyek alatt
szedegetik a gallyakat.

— A suhángot, jaj, ne törd le!
Szép sudár fa nő belőle —
inti Bori bátyját, Bercit.
— Jövőre is erdő lesz itt!

Gyűlik már a rőzserakás.
A jó munka: jó mulatás.
Berci brummog: — Túl sok a fa!
Hogyan viszünk ennyit haza?
Marci, Bori, ejnye, ejnye,
mért nem gondoltatok erre?

— Mi vagyunk tán a hibásak?
Inkább magadat hibáztasd!
Összekapnak. . .ámde végül
mind a három bocs kibékül.

— Adhatok egy jó ötletet! —
mondja Bori. — Figyeljetek!
Hazamegyünk fürgén-gyorsan,
nem süllyedünk el a hóban,
a nagy szánkót s a kötelet
idehozzuk, amint lehet.

SÓTI KLÁRA rajzai

Bori „talpraesett” tervét
megvalósítják a medvék.
A szánkójuk itt is van már
a nagy halom száraz gallynál.
Kötelükkel megkötözve
szánra kerül mind a rőzse.
Az erdőből lejtős az út,
terhével a szánkó lefut.
Bori, Berci, Marci csupán
messze csúszkál a szán után.

— Nahát! — csodálkozik Anyó. —
Házhoz jön a tűzrevaló?!

F. GYŐRFFY ANNA rajza

HÁZIBULI

— Nagyfiú lett már a mi kis Sárkánygyerekünk! — mondta egy szép napon Anyja. — Itt az ideje, hogy születésnapi uzsonnára hívja meg a barátait!

— Hívja csak őket! Úgyis olyan nehezen barátkozik — helyeselt Apja. A városi nagymama is egyetértett a tervvel:

— Majd én veszek neki olyan bársony csokornyakkendőt, hogy csinos legyen!

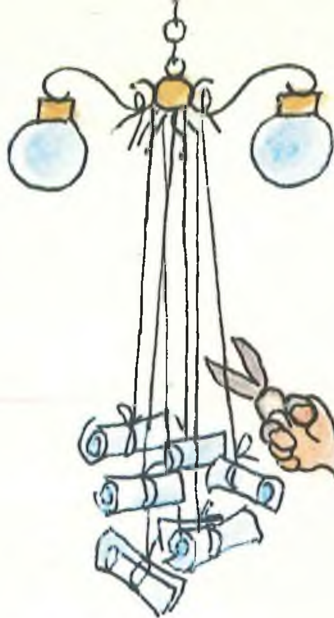
— Azt már nem! — vetette ellene Apja —, vegye csak fel az új farmeröltönyt, amit külföldről hoztam neki, s adjuk oda a kazettákat! Szóljon a zene, ha muri van Sárkányéknál!

A falusi nagymama egy tál pogácsát sütött, és hozott frissen készült szederszörpöt. (Volt is vita róla. A Sárkánygyerek mindenáron kólát szeretett volna dobozosat, szívószállal. De ezúttal Anyja nem engedett. Az kéne még csak! — mondta, és maradtak a szederszörpnél. Nem is bánták meg!) Volt szendvics is, meg ropi, meg diótorta — szépen feltálalva a fehér damasztabrosszal terített asztalon. Az asztal a szoba sarkában állt. A szoba közepén a csillárra Anyja vékony fonalakat erősített, különböző hosszúságúakat; mindegyiknek a végére összesodort papírlapot kötözött.

— Tudod, ezekre vannak felírva a különböző játékok meg mókák. Majd mindig bekötjük valakinek a szemét, kezébe adunk egy ollót.

SÁRKÁNYÉKNÁL

És amelyik cédulát levágja, arról olvassuk a következő játékot.

— És mikor eszünk?

— Bárki bármikor odamehet az asztalhoz szendvicsért vagy üdítőért, de a tortát csak akkor szeljük fel, amikor valaki ezt a fonalat vágja el, ni! Amelyikbe ezt a cédulát kötöm. — És megmutatta. Csakugyan, nagy betűkkel az volt ráírva, hogy TORTA, de a biztonság kedvéért még rá is rajzoltak egy tortát, gyertyákkal.

— És mikor lesz a diszkó? — méltatlankodott a Sárkánygyerek.

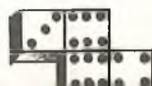
— Ha mindenáron táncolni akartok — mosolyodott el Anyja —, akkor besodorjuk a tánc céduláját is. De figyelj csak ide, mennyi jó játékot írtam össze: *„Sarokelnevezés”*, *„Tűzvíz”*, *„Székfoglaló”*, *„Hol szólsz, Jancsi”*, *„Kicsoda-micsoda”*, *„Ne nézz hátra, jön a farkas!”* Jó lesz?

— Jó lesz — bólogatott a Sárkánygyereknek mind a hét feje. Csak a legszelídebb hajolt oda Anyjához bizalmasan:

— Ugye, a csokornyakkendőt nem muszáj felvenni?

— Ugyan már! — nevette el magát Anyja. — Jól belemelegedtek majd a játékba, és még a vadonatúj farmeröltöny is lekívánkozik rólad, meglásd. Majd inkább tavasszal, a jelmezbálon!

— Akkor jó. Most már várhatjuk a vendégeket!

Mi az?

Kinn kemény, akár a kő,
Elolvad, ha a házba jő.

(Jégcsap)

KERÉKGYÁRTÓ JÁNOS

Öt kis testvér
nagyon fázik,
esőben is
bőrig ázik,
de felvesznek valamit,
ne fázzanak . . .
— Ugyan mit?

(Kesztyű)

HOL A **H** HANG?

Misu most lépett be az ajtón. Hógolyózott, pirosra csípte kezét a hideg. Fújja, melegíti, dörzsöli. — Hú, de hideg volt kint!

Képzeld, hogy a te kezed is hideg! Lehelj rá, és mondd: Hhhh! Hhhh!

Nézd meg a képeket, és mondd el jó hangosan, mit ábrázolnak! Keresd meg a szavakban ugyanazt a *h* hangot, amellyel a kezedet lehelted! Hol hallod: a szó elején, a közepén vagy a végén! Minden kép alatt három színes négyzetet látsz. Jelöld meg +-tel minden kép alatt a *h* hang helyét, a három színes négyzet egyikében! Rajzold le sorban a megjelölt színes négyzeteket, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

MADÁR ESZTER rajzai

Mi az?

Télbe, nyárba
Egy ruhába.

(Fenyőfa)

KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDŐ

Tetszenek ezek a fenyőfadíszek? Ha szeretnél hasonlókat készíteni, lapozz a következő oldalra!

Babák szaloncukorból

Bizonyára maradt néhány szem szaloncukrod a télapócsomagból. Kedves meglepetés vagy karácsonyfadísz készülhet belőle.

Hajtsd félbe hosszában egy szaloncukor papírját: ebből lesz a baba copfja. Arcát festheted textilre vagy papírra; lehet kör, szív vagy más alakú is. Fess rá szemet, szájat, és csak ezután ragaszd rá a „hajat”. Ha fényes kötözőszállal vagy lamettával függeszted fel, különösen mutatós lesz. Képeinken különféle fejeket látsz; találj ki te is újabbakat!

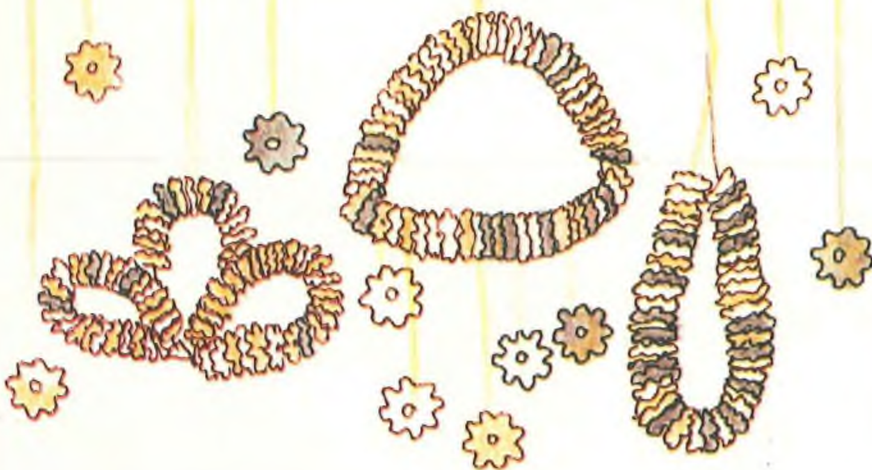

Fenyőfadíszek kekszből

Olcsó háztartási kekszből is készülhetnek mókás fenyőfadíszek, ajándékok. Annyi változatuk lehet, ahány családtagnak, ismerősnek szánod őket: kihez, mi illik. Anyukádnak például virágot, apukádnak órát, nagymamának szemüveget, iskolás testvérednek baglyot festhetsz a kekszre. Persze a legjobban akkor sikerül, ha magad találod ki, hogy mi legyen rajta. Ha megszáradt, fűzd cérnára az apró lyukak egyikén át. Vigyázat, megkóstolni nem szabad!

Tésztafigurák

Vékony drótdarabokat hajlítgass meg különböző alakúra, és fűzz rájuk csillagtésztát! Fehéren is szépen mutatnak a fán, de még érdekesebbek, ha befested a csillagokat.

ÉVI HELYÉBEN...

Édesapa fáradtan jön haza a munkából.

— Teljesen átfázott a lábam! — panaszolja.

— Még a hajad is megázott! — mondja Évi, és tovább festi édesapának a karácsonyi meglepetést.

Te mit tennél Évi helyében? Rajzold le Dörmögőnek!

R. A.

MADÁR ESZTER rajzai

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- sárga alapszín: első osztályosoknak;
- fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség belső munkatársai:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező.

XXIX. ÉVF. 12. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Kelemen Sándor. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502 Telefon: 668-457 Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,—, egész évre 90,— Ft.

85.1081 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032

ZELK ZOLTÁN

A boldogság

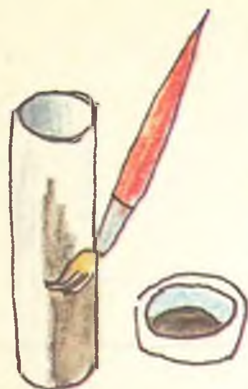
A boldogság, az bársony,
ölébe vesz, elaltat,
ringat és sose faggat.

Az öröm gidalábon
ugrik a lány nyomába —
a bánat mindig sánta.

Nem járok már bicegve,
ugrálok kecskelábon —
az út alattam bársony!

SÓTI KLÁRA rajza

EZ A MELLÉKLET,
EMELD KI
A LAPBÓL!

BUNDÁS BARÁTAINK

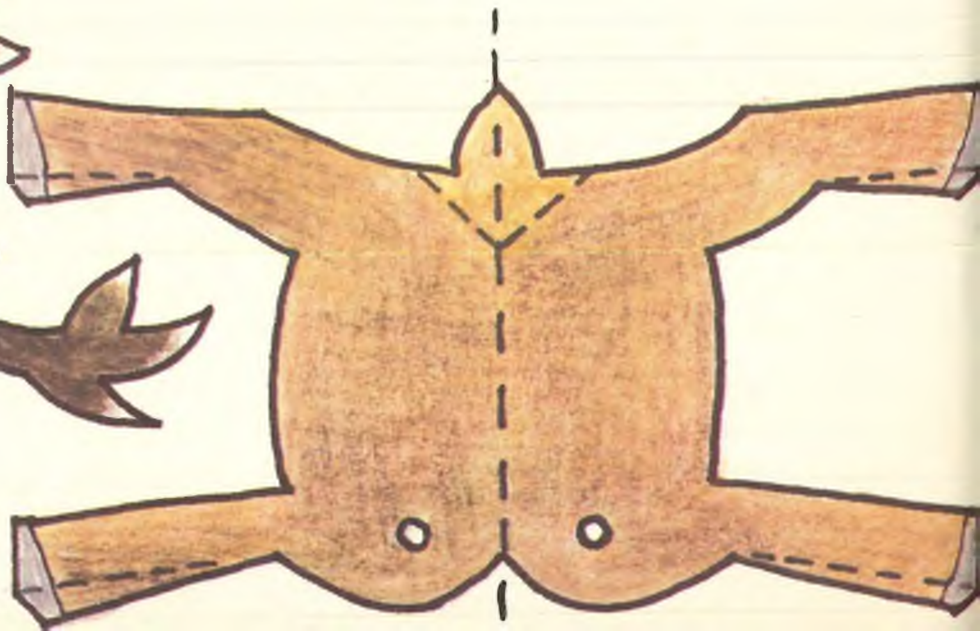
A szarvas törzsét bizonyára könnyen körülvágod, meg is hajtogatod a szaggatott vonalak mentén. A többi forma elkészítéséhez kérd az idősebbek segítségét!

A róka és a szarvas feje mellett hajtsd kétfelől hátra a nyakat, ragaszd egy kis darabon a fej hátoldalához (a pöttyözött részeken), aztán erősítsd szárnyas kapoccsal a törzshöz!

A nyulacska lábait hajtsd kétfelől előre, aztán a vízszintes, szaggatott vonalon kifelé, így nem dől el. Hátrahajtott farka is segíti a támaszkodásban.

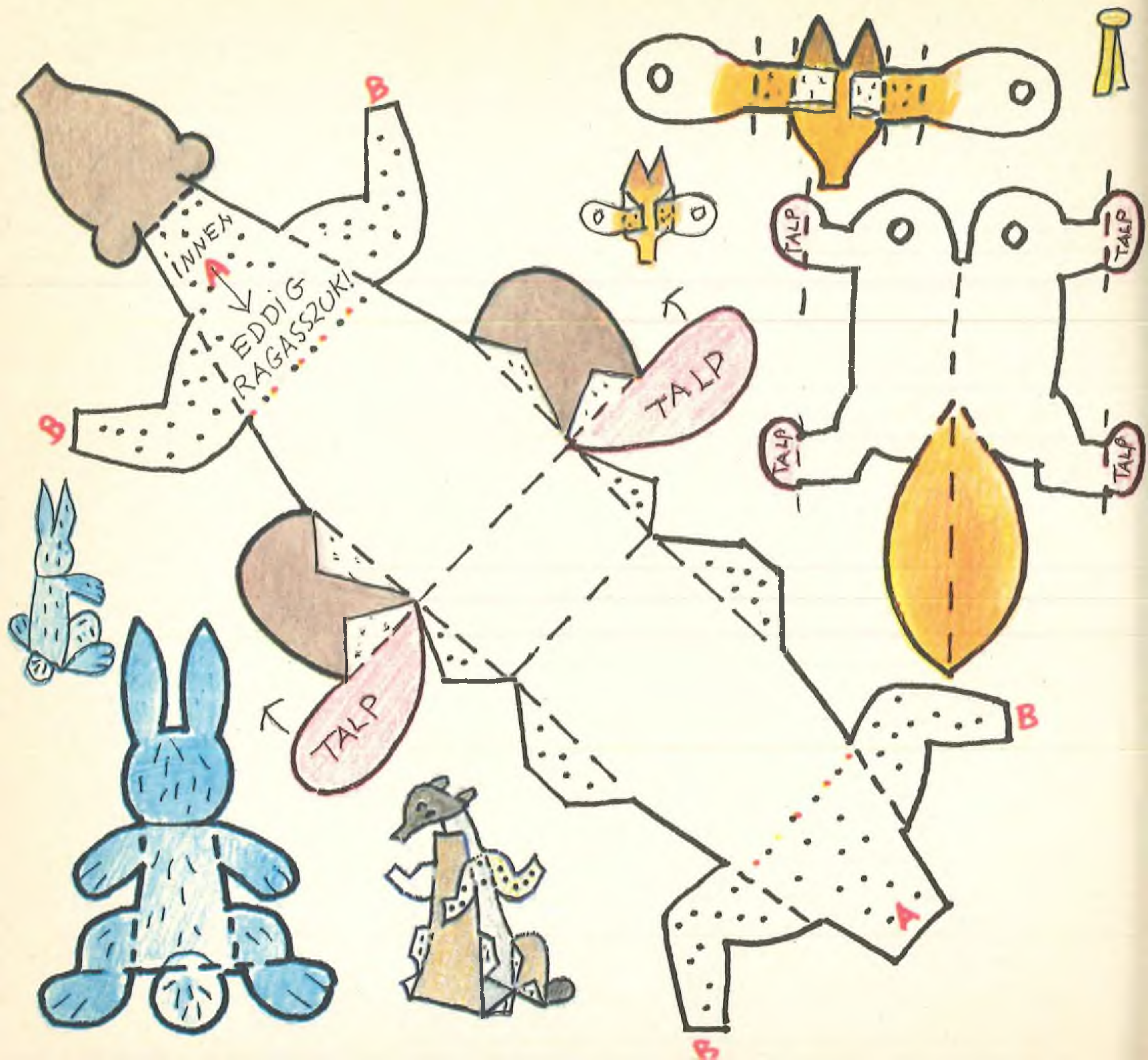
Medve koma a világoskék téglalapon ül. Lábait a nyúléhoz hasonlóan hajtsd előre; törzsét, mellső lábait pedig a pöttyözött részeken ragaszd egymáshoz képünk szerint!

B
INNEN
A
EDDIG RAGASSZUK!
B
TALP
TALP
TALP
TALP
TALP
TALP
TALP
B
A
B